

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 56 (1007)

Sestdien, 1957. g. 11. maijā

8. gads

Pienācis rajona festivals

Šodien, 11. maijā sāksies mūsu rajona pirmais festivāls. Rajona centrā ieradīsies jaunieši — lauksaimniecības un rūpniecības pirmrindnieki, labākie pašdarbnieki un pašdarbības kolektīvi no skolām, kolchoziem, uzņēmumiem un iestādēm.

Labākā un aktīvākā mūsu jaunatnes daļa festivalu sagaida ar labiem sasniegumiem darbā, mācībās un mākslinieciskajā pašdarbībā.

Jau drēgnajos rudens un aukstajos ziemas vakaros viņi pulcējās kultūras un tautas namos, skolās un klubos uz pašdarbības kolektīvu nēģinājumiem, lai godam sagatavotos rajona, tad republikaniskajam un arī sestajam Vispasaules jaunatnes un studentu festivalam Maskavā.

Un panākumi neizpalika. Festivalam sevišķi labi sagatavojušies Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza un lauksaimniecības artēļa „Brīvais zemnieks”, kultūras nama, Līvānu 1. vidusskolas, slimnīcas, rūpnieciskā un citi pašdarbības kolektīvi un individuālie izpildītāji, noorganizējot festivala sagatavošanās laikā lielus deju kolektīvus, spēcīgus dramatiskos pulciņus, kā arī sagatavojot labus vokalistus un daļlasiņtājus.

Čakli mūsu pašdarbnieku rokas gatavoja festivala dāvanas un piemiņas lietišķas, kā arī eksponatus lietišķās un tēlojošās mākslas izstādei, kura notiks rajona festivala dienās.

Rajona deju kolektīvu, vokalistu, dramatisko kolektīvu, daļlasiņtāju un koru

konkursos, kā arī sienas avīžu, festivala emblemu, piemiņas lietišķu un dāvanu skatēs piedalījās vairāk kā 640 dalībnieku no mūsu labākajiem pašdarbības kolektīviem. Te arī izvirzīja labākos no labākajiem gan mūsu rajona festivalam, gan arī dalībniekus republikaniskajam festivalam, kas notiks Rīgā jūnija dienās.

Sīva konkursa rezultātā divi mūsu rajona labākie dejojotāji bb. Vileāns un Volkolakova (no rūpnieciskā un slimnīcas deju kolektīviem) ieguva to reto un skaisto iespēju — piedalīties sestajā Vispasaules jaunatnes festivalā Maskavā.

Rajona, republikaniskā un Vispasaules festivala sagatavošanas dienās pēc iespējas labāk, glītāk jāizdaiļo sava pilsēta, ciems, rūpnīca, kolchozs, skola, kopmītne, klubs, jāapdēsta ceļi un pagalmi, jāierīko „festivala dārzi”, jāpadara daudz kas cits, ko nav iespējams uzskaitīt un ko kolektīvi spēj izdarīt mūsu jaunieši.

Bet tagad — visu jaunatnes degsmi, interesi rajona I festivalam! Te notiks daudz interesantu pasākumu, kur katrs dalībnieks atradīs savu vietu: būs festivala parādes gājiens, sviniņš lāpu gājiens uz varoņu kapiem, sporta sacensības, svētku koncerts, spēles, rotaļas, dziesmas un dejas, daudz draudzības un prieka.

Festivala norise būs atkarīga no tā, cik organizēti, aktīvi un iniciatīvas bagāti būs festivala dalībnieki.

Uz redzēšanos rajona pirmajā festivalā!

Sekojoš KPFSR un Moldavijas PSR pirmrindas kolchozu piemēram, strauji palielināsim piena un gaļas ražošanu

* Mēs par 370 cnt piena un 40 cnt gaļas uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, tai skaitā 30 cnt cūkgaļas uz 100 ha aramzemes *

Kolchoza «Nākotne» socialistiskās sacensības saistības

Mēs, Līvānu rajona kolchoza „Nākotne” kolchoznieki, šinīs dienās apspriedām Moldavijas PSR Čadirlungas rajona kolchozu un arī mūsu rajona Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza socialistiskās sacensības saistības lopkopības produktu ražošanas palielināšanā 1957. gadā un nācām pie slēdziena, ka mums vēl nebūt nav izmantotas visas iespējas un rezerves, lai ražotu vairāk piena un gaļas produktu. Tāpēc, pārskatījuši iepriekš pieņemtās saistības par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai, uzņēmāmies jaunas, paaugstinātas.

Mērķis mums visiem viens: dot valstij arvien vairāk lopkopības produktu. Sekojot labāko mūsu Dzimtenes kolchozu piemēram, mēs apņemamies 1957. gadā uz 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes saražot 370 cnt piena, 40 cnt gaļas un uz 100 ha aramzemes 30 cnt cūkgaļas.

No katras govīs izslauksim 2700 litru piena. Nākošajā gadā, tas ir, 1958. gadā piena ieguvu uz 100 ha zemes palielināsim līdz 400 cnt, bet cūkgaļas — līdz 50 cnt uz katriem 100 ha aramzemes.

Lai palielinātu gaļas ieguvu, teļus nekausim, bet audzēsim. Tādu jaunlopu mums šogad paredzēts nobarot 20 gabalu.

Sekmīgas saistību izpildes nodrošināšanai katra slaucēja pakāpeniski iesēs 1 ha platībā lopbarības kultūras lopu piebarošanai.

Visā kolchozā lopu papildus piebarošanai ar zaļbarību apsēsīm 17 ha. Nāk klāt vēl divi ha rudzu un 2 ha lopbarības kāpostu. Papildus iesēsīm arī vēl 2,5 ha kartupeļu.

Lai pilnīgi nodrošinātu kolchoza ganāmpulku ar sulīgo barību ziemā, tad katra kompleksā brigade apņēmusies izaudzēt

pa 10 ha skābarības kultūru. No tām 5 ha apsēs ar kukurūzu. Ievērojami šogad uzlabojam ganības un pļavas. Tās visā platībā virsmēslojas. Esam uzsākuši arī aploku iekārtošanas darbus.

Ar kolchoza lopu produktivitātes kāpināšanu ir cieši saistīta arī celtniecība un kolchoza būvbrigādes spēkus galvenokārt pievērsīsim cūku fermas uzlabošanai. Pie visām kūtim iekārtojam ērtas un praktiskas virtuves ar daļēju barības sagatavošanas mechanizāciju. 2. kompleksajā brigādē uzcelsim bekonu audzēšanas vasaras noņemni apmēram 30 galvām.

Katrā kompleksajā brigādē uzcelsim saknāgu noliktavas, jo arī tam liela nozīme lopkopības attīstībā. Tad ietaupīsies vairāki desmiti tonnu salmu, saknes labi uzglabāsies un vienmēr būs ērti pieejamas. Kolchoza celtnieki apņemas arī savlaicīgi sagatavot lopu novietnes nākamajai ziemai.

Mēs aicinām arī pārējos rajona kolchozus dziļi un vispusīgi pārdomāt savas iepriekš pieņemtās saistības un sagaidot Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu tās palielināt, sekojot KPFSR un Moldavijas PSR pirmrindas kolchozu piemēram, lai godam veiktu PSKP XX kongresa uzdevumus lauksaimniecības attīstībā.

Saistības pieņemtas kolchozā „Nākotne” 5. maijā notikušajā aktīva sanāksmē. Kolchoznieku uzdevumā parakstās:

A. Rušenieks, valdes priekšsēdētājs,
A. Lovāns, V. Cirsenieks, komplekso
brigāžu brigadierī
E. Vucens, V. Bucenieks, brigadieru palīgi,
P. Iesalnieks, A. Iesalnieks, I. Škapars,
posminieki,
A. Rudzāte, A. Jakovicka, L. Leitīna,
G. Cirsenece, Dz. Leitīna, slaucējas,
S. Iesalnieks, A. Leitīna, cūkkopji

PĀRSKATS

par triju rajonu socialistiskās sacensības gaitu lopkopības produktu ieguvē uz š. g. 1. maiju un pavasara sējā uz š. g. 5. maiju (pēc CSP ziņām)

Starp mūsu, Preiļu un Krustpils rajoniem noslēgta socialistiskā sacensība. Rajona lauksaimniecības darbinieku sanāksmē ir pieņemtas konkrētas saistības.

Kā redzams, tad kaimiņu rajoni savu apņemšanos pilda sekmiņāk nekā mūsu rajona kolchozi. Kaimiņi daudz rūpīgāk gādā par lopbarību un tāpēc nodrošina daudz straujāku lopkopības produktu ražošanas pieaugumu. Pletiek teikt, ka uz šā gada 1. aprīli Preiļu rajona kolchozu rīcībā lopu piebarošanai bija vairāk kā 10 tūkstoš centneru kartupeļu, turpretī mūsu rajonā — tikai 500 centneru. Tātad 20 reizes mazāk. Pagājušajā gadā Preiļu rajonā bija iesēti 1700 hektari kartupeļu un ap 1000 ha kukurūzas. Lūk, arī piena ieguves pieaugums 7 mēnešos no vienas govīs tur sastāda 145 kg, bet pie mums — tikai 72 kg.

Pareiz noris pavasara sēja un tieši šinī laikā tiek likti pamati lopbarības bāzei visam gadam. Ja katrs kolchozs, brigade, posms rūpīgi pārdomās lopbarības

RĀDĪTĀJI	Līvānu			Krustpils			Preiļu		
	1956. g.	1957. g.	+ —	1956. g.	1957. g.	+ —	1956. g.	1957. g.	+ —
1. Iegūts gaļas pavisam cnt tai skaitā: cūkgaļas pavisam	3158	3431	+273	3304	3917	+613	3769	3462	—307
2. Iegūts uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes gaļas cnt	1064	1412	+348	999	1042	+43	1296	1524	+228
3. Iegūts uz 100 ha aramzemes cūkgaļas cnt	9,2	10	+0,8	8,2	9,8	+1,6	6	5,7	—0,3
4. Iegūts piena uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes cnt	5,1	6,8	+1,7	5,4	5,6	+0,2	3,4	3,9	+0,5
5. Izslaukts piena no 1 govīs (barības) no lopkopības gada sākuma kg	38	45	+7	35	44	+9	17	26	+9
6. Izpildīts vasaras kultūru sējas plāns procentos	432	504	+72	453	566	+113	304	449	+145
7. Izpildīts ilggadīgo zālāju sējas plāns procentos		7			13			12	
		47			17			18	

bas ražošanas plānus, tad pieņemto saistību izpilde būs nodrošināta.

Šogad rajonā caurmērā no katras govīs jāizslauc 1800 kg piena, bet 4 mēnešos izslaukts tikai 280

kg. Tas nozīmē, ka astoņos mēnešos vidēji no katras govīs jāizslauc ne mazāk kā 1600 kg, vai

arī katru mēnesi jāizslauc pa 220—230 kg no govīs. Taču dažos rajona kolchozos trūkst vajadzīgās gādības par lopbarības bāzes izveidošanu. Piemēram, kolchozā „Padomju Latvija” nolāstā stāvokli cūkkopība. Šogad no 1. janvāra nav nodota neviena bekoncūka. Gaļas sagādes plāni nepildās. Lēņina vārdā nosauktajā kolchozā izslaukums no katras govīs, salīdzinot ar pagājušo gadu, krities par 146 kg. Un tomēr abos šajos kolchozos ielānāts apsēt ar lopbarības kultūrām ļoti mazas platības. Lēņina vārdā nosauktajā kolchozā ielānāts iesēt 7 hektari kartupeļu un 6 hektari kukurūzas, kaut gan kolchozam nepieciešams 40—50 hektaru kukurūzas un 50—60 ha kartupeļu, lai nodrošinātu lopus ar sulīgo barību.

Vēl nav par vēlu sīki pārdomāt savus plānus un tos attiecināt uz nākošo gadu. Ja būs lopbarība, būs arī piens un gaļa. Tad izpildīsim arī savas saistības socialistiskajā sacensībā ar Preiļu un Krustpils rajoniem.

Partijas dzīve

Organizēti pabeigt mācības partijas izglītības tīklā

Maijā beidzas mācību gads partijas izglītības tīklā. Partijas pirmorganizācijām un propagandistiem jānodrošina politiskolu, pulciņu un konkrētās ekonomikas pēdējo nodarbību organizēta norise.

Noslēguma nodarbības ieteicams noturēt dzīvu un interesantu pārrunu veidā, nekādā gadījumā nepielaižot eksamenu formu. Pārrunās jāieslēdz sevišķi svarīgi jautājumi par izņemto materiālu, kuri vēlreiz jāatkārto, lai labāk nostiprinātu gūtās zināšanas. Noslēguma nodarbībās vēlams izmantot uzskates līdzekļus kā ģeogrāfiskās kartes, albumus un citus. Šajās nodarbībās jāpiedalās visiem klausītājiem.

Pēc noslēguma nodarbībām propagandistam un partijas pirmorganizācijas sekretaram turpat jārezumē mācību gada rezultātus, kā arī, pārrunājot ar klausītājiem, noskaidrot, ko viņi mācīsies, kādā veidā viņi domā celt savu idejisko līmeni nākošajā gadā.

Lai gan 1956./57. mācību gadā mūsu rajonā pirmo reizi darbojās tekošās politikas pulciņi, taču tie sevi attaisnoja un iemantoja lielu popularitāti. Komunistu un pārējo

šo pulciņu dalībnieku aktīvu piedalīšanās pulciņa nodarbībās saistīja tas, ka viņi šeit iepazīs ar svarīgākajiem starptautiskās dzīves jautājumiem. Šie pulciņi pieradināja klausītājus strādāt ar avīzi, iemācīja viņus sekot mūsu iekšējās un ārpolitikas jautājumiem. Komunisti ir ļoti atsaucīgi par šādu mācību formu, jo gūtās zināšanas palīdz viņiem izvest izskaidrošanas darbu darba lauku vidū.

Kādas tad politisko mācību formas ieteicamas nākošajā gadā?

Pirmkārt, politiskolas, kuras vairāk domātas jauna-jiem komunistiem, bet labāk sagatavotiem biedriem ieteicams mācīties PSKP vēstures studēšanas pulciņos, vai arī tekošās politikas pulciņos. Nav jāaizmirst arī ekonomiskās mācības, jo konkrētās ekonomikas semināri palīdzēs mūsu kadriem prasmīgāk vadīt saimniecību.

Pirmās noslēguma nodarbības Staļina vārdā nosauktajā kolchozā (propagandists b. Svilpe) un tekošās politikas pulciņā kolchozā „Uzvara” (propagandists b. Zurza) parādīja klausītāju aktivitāti

un viņu interesi politiskajā izglītībā.

Noslēguma nodarbību jautājums obligāti jāapspriež partijas pirmorganizāciju sapulcēs, atzīmējot komunistus, kuri labi mācījās, kā, piemēram, bb. Rudzāts no Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza, Kārklis no Staļina vārdā nosauktā kolchoza un citus. Šajās sapulcēs jākritizē arī tie biedri, kuri pāvrīši mācījās, vai pat pavisam nepiedalījās nodarbībās. Bet tādi komunisti mūsu rajonā sastopami. Lūk, viņi, Nikiforovs un Dimitrijevs (rajona izpildu komitejas partijas pirmorganizācija), L. Kuzmins un A. Kuzmins, Dedkovs (MTS partijas pirmorganizācija) un daži citi.

Noslēdzot mācību gadu partijas izglītības tīklā, nedrīkst aizmirst, ka Komunistiskā partija vienmēr lielu vēribu pievērsa un pievērs partijas biedru idejiskā līmeņa celšanai, jo mūsu masas stipras ar savu apziņu. Tāpēc katram komunistam godīgi jāizpilda PSKP statutu prasība — nenogurstoši celt savu idejiski-politisko līmeni.

N. Līvāne,
LKP rajona komitejas partijas izglītības kabineta vadītāja

IK DARBAM JĀBŪT GAUMĪGAM UN SKAISTAM

Gatavojoties VI Vispasaulē jaunatnes un studentu festivalam, skolu kolektīvi bija aktīvi iesaistījušies piemiņas lietišķu gatavošanā rajona un republikas festivāla dalībniekiem.

Par to, cik skaistas un glītas bija šīs lietišķas, varējām pārliecināties izstādē 27. aprīlī Kultūras namā. Apmeklētāji nopriecējās par skaistajām piemiņas lietišķām: prievītēm darinātām saskanīgā krāsā, nebalinātā auduma sedziņām izšūtām tautiskā rakstā, kārbīnām, kuras grezno tautisks ornamenti u. c.

Tādas piemiņas lietišķas gatavoja Līvānu I vidusskolas, Rudzētu vidusskolas, Rimicānu un Sutru 7-gadīgo skolu skolēni. Šie eksponāti rādīja, ka skolā tiek runāts un mācīts

katrā priekšmetā redzēt patiesi daļo un gaumīgo. Par cik pašreiz aktuāls visā sabiedrībā ir jautājums par estētisko un gaumīgo, tad to nedrīkst aizmirst arī skolu kolektīvi un šim nolūkam jāizlieto praktisko darbu stundas un ārpustiklas nodarbības.

Taču ne par visiem eksponātiem varam teikt tikai labu. Tā, skolas vēl darina kādreiz sīkpiļsonības iemīļotos rišeljē darbiņus, izšūtas puķainas sedziņas u. c. (Līvānu II vidusskola, Vanagu 7-gadīgā skola). Jāsaubās par tādu piemiņas lietišķu glītumu, kā Līvānu II vidusskolas skolēnu darinātie bezgaumīgie ķemmju ieliekamie. Un šī vidusskola izstādē spēja piedalīties tikai ar 3 eksponātiem, lai gan pārējo skolu

eksponātu skaits sniedzās desmitos. Ko gan, šādas piemiņas lietišķas saņemusi, citu tautu pārstāvji varēs spriest par latviešu tautas mākslu un tās īpatnībām.

Jāsecina, ka šo skolu piemiņas lietišķu gatavotāji par veltes skaistumu domājuši maz. Darinot piemiņas lietišķas festivāla dalībniekiem, derēja padomāt par to, lai visi saņemtu dāvanas, kas atspoguļo mūsu tautas mākslas īpatnības un būtu skaistas.

Jāizsaka nožēla, ka nevarējām spriest un novērtēt rūpniecības uzņēmumu un kolchozu jauniešu gatavotās piemiņas lietišķas, jo izstādē tādas nebija atrodamas.

Dz. Švirkste,
LĻKJS Līvānu RK skolu daļas vadītāja

Kolchoza kultūras dzīves izaugsme

Kolchozā „Zelta vārpa” kultūras darbam tiek piegriezta liela vēriba. Nevar teikt, ka visu te veic kolchoza valde vai kolchoza kultorgs. Labi strādā kā viens, tā otrs. Bibliotēkas vadītāja b. Šķeltiņa ir laba organizatore, mīl savu darbu un visus pasākumus veic ar degsmi, bet valde palīdz materiāli. Un, lūk, rezultātā kultūras dzīve kolchozā no gada gadā iet augšup.

Klubam ir savs akordeons, sporta inventārs, kostīmi deju kolektīvam un tā tālāk. Neapšaubāmi, ka tas viss veicina klubā dzīvību, pievelk jaunatni. Šeit darbojas divi dramatiskie kolektīvi ar dalībnieku skaitu no 10—15 cilvēku, deju kolektīvs ar astoņiem dalībniekiem un 6 cilvēki klubā skaitās kā individuālie izpildītāji. Kā redzams, ašdarbnieku saime pietieko-

ša, lai varētu sniegt skatītājiem labi sagatavotus koncertus.

Bibliotēkas darbs kolchozā kluba darbu vēl pārspēj. Droši vien tāpēc, ka b. Šķeltiņa faktiski skaitās kā bibliotēkas vadītāja. Tātad tuvāk lasītājiem.

Grāmatu fonds nav sevišķi liels — 3738 grāmatas, bet toties tas aug katru gadu un līdz ar to pieaug arī lasītāju skaits. Ja 1954. gadā bija 277 lasītāji, tad 1956. gadā jau 350. Bibliotēkai daudz palīdz arī kolchoza komjaunieši un jaunieši, visādi propagandējot grāmatas un tās pat pienesot kolchoznieku sētās.

Daudz kolchozā ir aizrautīgi lasītāji, kam maz bibliotēkā neizlasītu grāmatu. Tādi ir bb. Andrejevs, Glāzniece, Grugulis, Upeniece, Zepa, Kucenķeiris un daudzi, dau-

dzi citi. Šie biedri palīdz izvēlēties skaistas grāmatas arī citiem. Bibliotēka veikusi daudzus interesantus pasākumus, kuros interesantais saistīts ar derīgo.

Bieži notiek pārrunu vakari un lasītāju konferences par tādējiem tematiem, kas tobrīd vissvarīgākie. Piemēram, ir bijušas lasītāju konferences par tādējiem tematiem: „Ātri un bez zudumiem novāksim ražu”, par Trojeņolska grāmatu „Agronoma piezīmes” un citas.

Protams šīs kultūras dzīves uzplaukums nav panākts bez darba, bet veicams arī citos kolchozos, tikai tiem kolchozu vadītājiem, kas līdz šim nepietiekoši novērtē savu klubu un bibliotēku darbu, jāmācās no „Zelta vārpa”, bet kultūras darbiniekiem — no bibliotēkas vadītājas b. Šķeltiņas.

J. Spulis

PILSĒTĀ
AR ĻENINA VĀRDU

— Ekskursanta piezīmes —

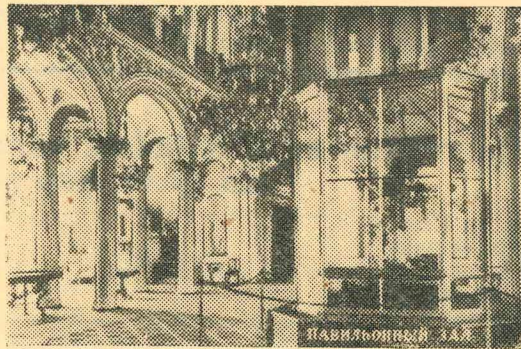
Lai labāk spriestu par Ļeņingradu kā pilsētu, der zināt, ka te ir 180 zinātniski — pētniecisko institutu, 96 tehnikumi, 461 skola, 18 teatru, 61 kinoteātris, 619 bibliotēku, 117 klubu, 46 spec-

skolas un 70 pastāvīgi darbojošos muzeju un iestāžu.

Ne tikai Krievijai, bet arī citām mūsu Dzimtenes tautām ir sava vēsturiska pagātne un bagātīgi kultūras pieminekļi. Atsevišķa izstāde muzejā „Kaukaza kultūra un māksla” liecina par to, ka divi ar pus tūkstoš gadu atpakaļ Kaukaza teritorijā eksistēja mūsu zemē vecākā Urartu valsts.

Viena no izstādēm „Vidusāzijas tautu kultūra un māksla” apgaismo galvenos etapus Uzbekijas, Tadžikijas, Kirgizijas un Turkmēnijas kultūras vēsturē. Apmeklētāju uzmanību pievērs milzīgs bronzas katls, kura augstums 1,6 metri, diametrs 2,45 m un svars 2 tonnas.

Ļoti plaša ir aizrobežu Austrumu zemju izstāde. Izstādē „Asīrijas un Babilonijas kultūra” glabājas pats vecākais pasaulē rakstniecības piemineklis. Tā ir akmens plāksnīte ar zīmējumu rakstu, kas radies pirms 5 tūkstošiem gadu, ap 3500 gadu pirms mūsu ēras.

Liela popularitāti starp apmeklētājiem iemantojusi Ķīnas kultūra.

17 zālēs novietotie eksponāti — bronzas trauki, smalki zīda audumi, fajansa un dārgakmeņu izstrādājumi runā par to, ka Ķīna ir veca kultūras zeme, ka tā ir vairāku jaunatklājumu dzimtene.

22 lielas zāles aizņem antīkās pasaules kultūras pieminekļi.

Lai arī kā steigšos, tomēr nevarēju neapstāties pie Skopas skulptūras „Herakls”, Praksitela statujām un Aleksandra Makedonija mīlākā skulptora Lisipa darba „Herakls cīņā ar lauvu”.

Senās Grieķijas kultūra bija sasniegusi augstu attīstības pakāpi un tai ir ļoti liela loma visās Eiropas kultūras attīstībā.

Rietumeiropas kultūras nodaļa aptver dažādu zemju un valstu kultūru un ir tik plaša, ka aizņem 125 lielas zāles.

Vārākus gadu simtus viduslaikos kultūras attīstību bremzēja baznīcas diktatura, bet jo sevišķi tas attiecināms uz Itāliju.

15. g. s. itāļu pilsētās uzliesmo antifeodālā kustība. Cīņā ar veco rodas arī jauna kultūra, kas caurstrāvota ar ticību cilvēku spēkiem un garīgajām spējām. Sākās tā sauktais atdzimšanas periods, kura ģenialais mākslinieks Leonardo da Vinči paceļ itāļu glezniecību par veselu pakāpienu augstāk.

Ermitažā plaši pārstāvēta arī vācu un angļu māksla.

Beidzot ekskursiju jāaizrāda, ka lai pienācīgi apskatītu visu to, kas sakopots Ermitažā, jānoiet ne mazāk kā 70 km, bet lai izietu cauri visām zālēm, ejot tikai pa zāles vidū izklāto ceļiņu — 30 km, bet lai no-

staigātu tik garus ceļus, vajaga daudz laika.

Tie miljoni cilvēku, kas ik gadus apmeklē Ermitažu, liecina, ka interese par mākslu mūsu zemē nesamazinās. Garīgie kultūras pieminekļi palīdz cilvēkiem izprast citu tautu īpatnības un nostiprina tautu draudzību.

Attēlos no augšas: valsts krievu muzejs, galvenās kāpnes un paviljona zāle.

P. Mozulis

Redaktore H. JEROFEJEVA

Nikitins Vasiljs Michaila d. dzim. 1933. gadā. dzīv. Līvānos. Rīgas ielā 195, ierosinājis laulības šķiršanu pret savu sievu Glazkovu Ludmilu Dimitrija m. dzim. 1928. g. dzīv. Ivanovas apgabala, sādža „Staraja Vičuga”.

Baltmanis Jānis Jura d. dzim. 1932. g. dzīv. Līvānu rajona l/a „Zelta vārpa” ierosinājis laulības šķiršanu pret savu sievu Baltmani Valentīnu Jāņa m., dzim. 1935. g. dzīv. Līvānos, Rīgas ielā 64.